

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/41/2017
Identifikačné číslo spisu: 7705214400
Dátum vydania rozhodnutia: 08.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7705214400.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ZACHEM, a.s. Strážske, so sídlom Námestie osloboditeľov 70, 071 01 Michalovce, IČO: 31 730 191, zastúpeného Mgr. Zuzanou Bďžochovou, advokátkou, so sídlom Palkovičova 16, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: CHEMKO, a.s. Strážske v likvidácii, so sídlom Moskovská 13, 811 08 Bratislava, IČO: 31 724 582, zastúpenému Advokát Pirč, s.r.o., so sídlom kpt. Nálepku 17, 040 01 Košice, IČO: 36 855 910, o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/187/2014-630 zo dňa 10. decembra 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/187/2014-630 zo dňa 10. decembra 2015 o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce rozsudkom č. k. 17Cb/139/2005-595 zo dňa 9. júla 2014 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť trovy konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25. októbra 2005 navrhol určiť neplatnosť uznesenia číslo 1/2005, číslo 2/2005 a číslo 3/2005 riadneho valného zhromaždenia spoločnosti CHEMKO, a.s. Strážske, so sídlom Priemyselná 270, Strážske prijatých na valnom zhromaždení dňa 26. júla 2005 spísaných notárkou JUDr. Annou Černákovou. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vec posudzoval s poukazom na ustanovenia § 183 Obchodného zákonníka, § 131 a § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. Následne citoval ustanovenia § 176a ods. 3, § 176b, § 180, § 184 ods. 4, § 184 ods. 6, § 186, § 66a ods. 1, § 186a ods. 1, § 188 ods. 2, § 189 ods. 1 Obchodného zákonníka a právny záver vyvodil zo skutkového stavu. Konštatoval, že predmetné uznesenia boli prijaté na riadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 26. júla 2005, pričom návrh súdu bol doručený dňa 25. októbra 2005. Zistil, že žalobca bol v čase konania predmetného valného zhromaždenia žalovaného jeho akcionárom a teda osvedčil svoju aktívnu legitimáciu. Zároveň mal konajúci súd za preukázané, že žalobca v súlade s § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka podal riadne protest proti napadnutým uzneseniam, čo napokon vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. februára 2013, č. k. 3Cob/207/2011-417 a že plné moci boli podpísané oprávnenými osobami

konať. S námietkou žalovaného, že za žalobcu vykonávala práva akcionára na predmetnom valnom zhromaždení neoprávnená osoba, sa prvostupňový súd nestotožnil. Poukázal na obsah rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Obo/251/2000, v ktorom bol vyslovený právny názor, že žalobu o vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti nemožno úspešne dopĺňať o ďalšie dôvody po uplynutí 3 mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia. Súd vyslovil názor, že v žalobe na začatie konania o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia nestačí tvrdiť, že skutočnosť uvedená v uznesení valného zhromaždenia je v rozpore so zákonom, či v rozpore so stanovami, ale že musí byť v žalobe dôvod preukazujúci takýto rozpor. Prvostupňový súd dospel k právnomu záveru, že v prípade návrhu žalobcu na vyhlásenie neplatnosti uznesenia č. 1/2005 a číslo 2/2005 neboli splnené podmienky na ich vyhlásenie za neplatné, pretože z judikatúry vyplýva, že nezákonný postup akciovej spoločnosti je dôvodom k prehláseniu uznesenia valného zhromaždenia za neplatné, ak táto okolnosť mohla mať vplyv na výsledok hlasovania. Uviedol, že za prijatie uznesenia 1, 2 pritom hlasovalo 483 813 prítomných hlasov, t. j. 100 %, proti bolo 0 hlasov, zdržal sa 0 hlasov a teda, že z uvedeného vyplýva, že aj sám žalobca sa jednak zúčastnil hlasovania a hlasoval za prijatie predmetných uznesení a svojím postupom tak s týmito uzneseniami súhlasil. Uviedol, že nemožno prihliadať na dôvody, ktoré sa vzťahujú na prípadnú neplatnosť uznesení, ktoré neboli prijaté na valnom zhromaždení. Prečíslovanie jednotlivých bodov programu valného zhromaždenia označil za takú okolnosť, ktorá nemôže viesť k obmedzeniu práv žalovaného ako akcionára. K faktu, že došlo k spoločnému hlasovaniu bodov 6, 7, 8 a 9 uviedol, že toto žalobca namietal až po 3 mesačnej prekluzívnej lehote. K otázke v prípade neplatného prevodu 29 500 kusov akcií zo spoločnosti ProVia, a.s. s výkonom hlasovacích práv s týmito akciami spoločnosťou Axina, a.s. sa podrobne zaoberal hlasovacími lístkami a skonštatoval, že ak by aj nehlasovala spoločnosť Axina, a.s. s počtom hlasov 29 500 pôvodne zodpovedajúcim akciám ProVia, a.s., aj tak by bolo uvedené hlasovanie prijaté väčšinou všetkých hlasov prítomných akcionárov žalovaného. Žalobca by teda aj ta bol prehlasovaný a teda nedošlo k porušeniu zákona, stanov a ani k porušeniu, prípadne obmedzeniu práv žalobcu. Čo sa týka spoločnosti Spedy, a.s. a jej hlasovania uviedol, že prijaté uznesenie valného zhromaždenia žalovaného v prípade uznesení č. 1, 2 bol tento akcionár oprávnený hlasovať, keďže predbežným opatrením č. k. 9Cbs/94/2003-291, č. l. 112 - 115 mu súd pozastavil hlasovať na valnom zhromaždení žalovaného iba o zmene stanov, o odvolaní alebo zvolení členov predstavenstva, členov dozornej rady spoločnosti Chemko, a.s. Strážske a uznesení č. 3 žalobca namietal jeho neplatnosť z dôvodov vo vzťahu k hlasovaniu spoločnosti Spedy, a.s. vydanému predbežnému opatreniu č. k. 9Cbs/94/2003-291, č. l. 112 - 115 až po 3 mesačnej prekluzívnej lehote a jednak zákaz uložený spoločnosti Spedy, a. s., a to robiť akékoľvek právne úkony, ktoré majú za následok prevod, alebo zaťaženie majetku, práv alebo iných majetkových hodnôt vo vlastníctve spoločnosti Chemko, a.s. Strážske v prospech tretích osôb sa hlasovaním na valnom zhromaždení žalovaného, ktorým bolo prijaté uznesenie č. 3. Čo sa týka ďalších dôvodov neplatnosti spočívajúcich v porušení zákona alebo stanov spoločnosti, konajúci súd konštatoval, že z obsahu zápisnice z predmetného valného zhromaždenia je zrejmé, že žalobcovi ako akcionárovi bolo umožnené výkon jeho akcionárskych práv. Námietku žalobcu spočívajúcu v podozrení, že konanie akcionárov pri hlasovaní bolo v zhode, konajúci súd nezaznamenal. S poukazom na uvedené návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

3. O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol, ako súd odvolací, Krajský súd v Košiciach, rozsudkom č. k. 3Cob/187/2014-630 zo dňa 10. decembra 2015 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

4. V odôvodnení rozhodnutia sa zaoberal otázkou, či uvádzané dôvody odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 205 ods. 2 O. s. p.

5. Uviedol, že predmetom konania je žalobcom uplatnené právo na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia podľa § 131 ods. 1, 2 a § 183 Obchodného zákonníka, podľa ktorých ustanovení každý akcionár môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami a ak toto porušenie mohlo obmedziť jeho práva akcionára. Za potrebné považoval uviesť, že žalobcom namietané skutočnosti v odvolaní už prejednávané boli v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa prvostupňový súd riadne

vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie zodpovedá formálnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd vyslovil záver, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť jednak nedostatočné zistenie skutkového stavu a ani to, že by bol vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyšli z konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 132 a nasl. O. s. p. alebo, že by citované ustanovenia boli vyložené nesprávne. S poukazom na uvedené uviedol, že v súdnom konaní nebolo preukázané, že v dôsledku postupu žalovaného boli práva žalobcu obmedzené, alebo porušené tak, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa. K opakovanej námietke žalovaného ohľadne nesprávneho vysporiadania prvostupňovým súdom k postupu žalovaného a spoločnosti Axina a.s. a Spedy a.s., odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd uzavrel správne túto otázku, že prečíslovanie jednotlivých bodov valného zhromaždenia nemožno považovať za zmenu programu, ale iba za zmenu poradia jednotlivých bodov programu a ani, že táto skutočnosť nemohla viesť k obmedzeniu a porušeniu práv žalobcu ako akcionára. Odvolací súd sa rovnako stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ vychádzajúc zo spisu a konštatoval, že námietka žalobcu, že došlo k spoločnému hlasovaniu k bodom 6, 7, 8 a 9 programu, toto žalobca namietal až po uplynutí trojmesačnej lehoty. V zmysle uvedených dôvodov preto odvolací súd prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil a o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

6. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 22. februára 2016 proti všetkým výrokom rozsudku a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne s poukazom na ustanovenie § 243 O. s. p. navrhol odložiť vykonateľnosť rozhodnutia. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p., ako aj ustanovením § 237 písm. f/, g/ O. s. p., že ako účastníkovi konania mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo súd nesprávne obsadený, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Žalobca opätovne namietal nesprávnosť právneho posúdenia prvostupňového súdu na strane 15, kde konštatoval, že výkon práva podľa § 180 Obchodného zákonníka nie je právny úkon a že samotné uznesenie valného zhromaždenia taktiež nie je právnym úkonom. Podľa dovolateľa potom za predpokladu, že by sa pripustilo, že úkon hlasovania akcionárov nie je právnym úkonom, potom ako sa inak má kvalifikovať úkon akcionára, ktorý prejaví svoju vôľu voči tretím osobám formou hlasovania na valnom zhromaždení. Poukázal aj na jeho námietku v tom zmysle, že ak by sa o právny úkon nejednalo potom by úkon hlasovania mohli vykonávať aj osoby, ktoré nie sú spôsobilé na vykonávanie právnych úkonov. Dovolateľ zastáva názor, že ak by uznesenie valného zhromaždenia nebolo právnym úkonom, potom by nebolo možné domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia v súdnom konaní. Keďže odvolací súd sa s námietkami dovolateľa vôbec nezaoberal a iba konštatoval, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, dovolateľ toto rozhodnutie považuje za nesprávne, v rozpore so zákonom a naším právom na súdnu ochranu. Upozornil na fakt, že súdy v iných súdnych konaniach o určenie neplatnosti uznesení valných zhromaždení žalovaného právne posúdili absolútnu neplatnosť akýkoľvek úkonov vykonaných v rozpore s nariadeným predbežným opatrením a preto podľa neho súd závery prvostupňového, aj odvolacieho súdu v rozpore so všeobecnými princípmi súdneho rozhodovania. Dovolateľ taktiež poukázal na jeho námietku k prvostupňovému rozhodnutiu týkajúcu sa prečíslovania bodov programu valného zhromaždenia, nakoľko podľa Obchodného zákonníka určenie „Programu valného zhromaždenia, je základnou obsahovou náležitosťou Pozvánky na valné zhromaždenie a teda, ak by program v pozvánke mal nezákonný obsah, potom aj samotné zvolanie valného zhromaždenia by bolo neplatné. Z pohľadu dovolateľa ako akcionára, ktorý sa má právo domáhať, že na valnom zhromaždení má byť prerokovaný Program presne určený v Pozvánke, ktorým žalovaný má povinnosť sa riadiť, nemožno svojvoľne robiť nezákonné zásahy. Dovolateľ vyjadruje jeho nesúhlas aj s konštatovaním súdu, že žalobca ohľadne spoločného hlasovania bodov 6, 7, 8 a 9 toto namietal až po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty. Nezákonnou zmenou programu valného zhromaždenia bolo preto podľa neho obmedzené právo jeho spoločnosti ako akcionára, keďže v konaní listinnými dôkazmi bolo zistené, že výsledky hlasovania boli skreslené nesprávne, nakoľko žalovaný do výsledkov hlasovania začítal aj hlasovacie lístky, ktoré nespĺňali riadne náležitosti, teda hlasovacie lístky

neplatné. Z uvedených dôvodov podľa žalobcu napadnuté rozhodnutia boli vydané v rozpore s ustanovením § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, v rozpore s § 132 O. s. p. a ide o rozhodnutie odvolacieho súdu v rozpore s ustanovením § 153 ods. 1, § 157 ods. 2 O. s. p., teda rozhodnutie nepreskúmateľné, zaťažené vadou nepresvedčivosti, v dôsledku čoho mu bolo odňaté jeho právo na súdnu ochranu.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (§ 470 ods. 4 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k nasledovnému záveru.

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo doručené súdu dňa 24. marca 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku pred účinnosťou C. s. p. (1. júla 2016), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1, 2 veta prvá C. s. p., podľa ktorých, ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu v občianskoprávnom konaní sa zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádia konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania, v ktorom procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O. s. p. (I. ÚS 4/2011).

10. Dovolanie v občianskom súdnom konaní je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým môže dovolací súd zasiahnuť do už odvolacím súdom právoplatne nastoleného právneho stavu právnej istoty účastníkov konania o predmete konania. Preto dovolanie neslúži na nápravu akýkoľvek väd prvoinštancnej alebo druhoínštancnej fázy základného konania, ale len väd, ktorých zákonodarca povýšil nad právnu istotu sporových strán (I. ÚS 35/2013).

11. Dovolanie možno podať iba, ak to výslovne zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

12. Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone § 238 O. s. p.), pokiaľ ide o rozsudok a pokiaľ ide o uznesenie (§ 239 O. s. p.), alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (§ 237 ods. 1 O. s. p.).

13. V predmetnej veci dovolaním žalobcu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/187/2014-630 zo dňa 10. decembra 2015 s vyznačenou právoplatnosťou dňa 22. februára 2016, vydané v procesnej forme rozsudku, ktorým odvolací súd prvostupňový rozsudok potvrdil a žalovanému priznal trovy odvolacieho konania.

14. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme rozsudku je upravená v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p., v zmysle ktorého dovolane je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods. 1), dovolanie je tiež prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (ods. 2) a dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p.

15. Dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej

inštancie, teda nejde o zmeňujúci rozsudok. Odvolací súd sa v danej veci ani neodchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto právnej veci a odvolací súd tiež vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože by išlo o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Vzhľadom na uvedené dovolanie žalobcu v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O. s. p., prípustné nie je.

16. Žalobca prípustnosť dovolania označil v súlade s ustanovením § 241 ods. 1, 2 písm. a/ až c/ O. s. p. a najmä tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 písm. f/ a g/ O. s. p..

17. V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 O. s. p. je dovolací súd povinný prihliadať vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., preto sa dovolací súd neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti konštatovaných žalobcom, teda k vadám uvedeným v § 237 písm. f/ a g/ O. s. p., ale zaoberal sa prípustnosťou dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Toto zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú v ňom vymenované. O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

18. Iné procesné vady konania nesprávnosti konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení.

19. Rozhodujúci je záver dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

20. Z námietok dovolateľa je zrejmé, že napáda nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia nesprávnosť rozhodnutí v rozpore so skutkovým stavom. V podstate námietky dovolania sa týkajú právneho posúdenia, nedostatočne zistený skutkový stav veci a že súd neprijal právny názor žalobcu. Tieto námietky nemožno považovať za vady procesné, nakoľko nejde o vady procesného charakteru, ktoré má na mysli ustanovenie § 241 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 237 O. s. p..

21. Žalobca v dovolaní tiež uvádza, že konanie bolo postihnuté vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. teda, že postupom súdu sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. V čom presne mu bola z hľadiska procesného postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, žalobca však v dovolaní neuviedol, okrem tvrdenia, že nesprávnosti právneho posúdenia súdu v tom, že výkon práva nie je právnym úkonom, nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu nezaoberajúce sa s jeho námietkami ako odvolateľa uvedenými v odvolaní.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) k námietke dovolateľa ohľadne nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia (Zbierka NS SR č. 1/2016), v zmysle ktorého nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, to však bez ďalšieho neznamená, že nedostatočné (nepreskúmateľné) odôvodnenie rozhodnutia predstavuje dôvod, ktorý zakladá prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu. Pokiaľ sa strana sporu nazdáva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné, má zachované namietať túto nesprávnosť v procesne prípustnom opravnom prostriedku. Skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie neodôvodnil dostatočne, preto bez ďalšieho neodníma strane možnosť konať. Celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutie nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Len v takomto výnimočnom prípade môže uvedená okolnosť zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo len takto charakterizovaný nedostatok odôvodnenia rozhodnutia môže intenzitu svojich právnych dôsledkov

prekročiť rámec tzv. inej vady (§ 241 ods. 2 písm. b/).

23. V predmetnej veci však napadnutý rozsudok nevykazuje znaky nedostatočného odôvodnenia, ktoré by spôsobovalo nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd podľa dovolacieho súdu dostatočne odôvodnil jeho rozhodnutie, poukázal na fakt, že sa s odôvodnením prvostupňového súdu stotožňuje, ktorého postup nebol rozhodne v rozpore so zákonom. Odvolací v súlade s stanovením § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnil svoje rozhodnutie a zároveň sa s námietkami odvolateľa vysporiadal. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že súd sa nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne so všetkými dôvodmi a argumentami procesných strán, ale postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutia podstatné skutočnosti, objasňujúce skutkový a právny stav rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie podľa dovolacieho súdu rozhodne takéto odôvodnenie obsahuje.

24. Zo samej skutočnosti, že žalobca napadnuté rozhodnutia súdov pokladá za nesprávne a v rozpore so skutočným stavom veci, nie je možné považovať za taký postup súdu, ktorý účastníkovi konania bráni konať pred súdom. Z uvedeného dôvodu prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p., daná nie je.

25. Čo sa týka žalobcom tvrdenej prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. g/ O. s. p., dovolací súd konštatuje, že žalobca neuviedol v obsahu jeho dovolania ani jeden dôvod, na základe čoho prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. g/ označil. Tvrdenie žalobcu, že prvostupňový súd a ani odvolací súd sa riadne nevysporiadal s nezákonným postupom žalovaného a spoločnosti Axina, a.s. a Spedy, a.s., ktorý na valnom zhromaždení konali v rozpore s právoplatnými predbežnými opatreniami, neznamená, že rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený. Prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenia § 237 písm. g/ O. s. p., keďže žalobca ho nepreukázal, dovolací súd nezistil. Dovolací súd nezistil ani iné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.

26. Dovolateľom namietaná iná vada konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia, je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie prípustného z určitého zákonného dôvodu, o ktorý prípad v danej veci nejde.

27. Dovolateľ napadol rozhodnutie v celom rozsahu, teda aj v časti vo výroku o trovách konania a preto dovolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutia aj v tejto časti.

28. Rozhodnutie o trovách konania má povahu uznesenia, i keď sa o ich náhrade rozhoduje spravidla rozhodnutím. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je upravená v § 239 ods. 1, 2 O. s. p., avšak podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1, 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute o znalcovskom, tmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetného dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania.

29. V danom prípade dovolanie žalobcu v zmysle ustanovenia § 238 O. s. p., § 239 ods. 3 O. s. p., prípustné nie je a vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ a ani žiadna procesná vada zistená nebola a teda nejde o prípustné dovolanie.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), preto dovolanie s poukazom na ustanovenie § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

31. So zreteľom na odmietnutie dovolania nezaoberal sa dovolací súd otázkou správnosti napadnutého rozhodnutia dovolacieho súdu.

32. O trovách dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 251 C. s. p. tak, že nárok na ich náhradu voči žalobcovi má úspešná strana s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.